

Nr 4.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om upphävande av 17 § förordningen den 16 juni 1875 (nr 42) angående lagfart å fång till fast egendom.

Genom en den 9 januari 1948 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 23, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om upphävande av 17 § förordningen den 16 juni 1875 (nr 42) angående lagfart å fång till fast egendom.

Härigenom förordnas, att 17 § förordningen den 16 juni 1875 angående lagfart å fång till fast egendom skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

I propositionen anför *föredragande departementschefen, statsrådet Zetterberg*, till en början följande:

»Enligt 17 § förordningen den 16 juni 1875 (nr 42) angående lagfart å fång till fast egendom skall för varje halvt år förteckning å sökta lagfarter upprättas av domaren å landet, särskilt för varje kommun, så ock av rätten i stad. Inom en månad efter halvårets utgång skall ett exemplar av förteckningen sändas till vederbörande länsman eller stadsfiskal och ett annat till häradsskrivaren eller den tjänsteman i stad, som har att för taxering upprätta fastighetslängd. På grund av särskilda lagbestämmelser gäller numera, att vad sålunda stadgats med avseende å domaren eller rätten i stället skall tillämpas å inskrivningsdomaren samt att vad om länsman sägs skall äga tillämpning å landsfiskal.

Det exemplar av lagfartsförteckningen, som tillställes häradsskrivaren eller viss tjänsteman i stad, utgör jämte vissa andra uppgifter underlag för fastighetsredovisningen i mantalslängder och fastighetslängder. Angående

dessa längders upprättande ha i samband med omorganisationen av folkbokföringen och uppbördsväsendet nya bestämmelser meddelats.»

Efter en redogörelse för bland annat de uppgifter, som enligt dessa bestämmelser åvila lokal skattemyndighet, fortsätter departementschefen:

»För att dessa bestämmelser skola kunna iakttagas torde det vara nödvändigt, att nya föreskrifter meddelas om skyldighet för inskrivningsdomare att lämna lokal skattemyndighet underrättelser om sökta lagfarter. Det torde emellertid icke vara erforderligt, att dessa föreskrifter upptagas i lagfartsförordningen, som stiftats av Kungl. Maj:t och riksdagen gemensamt, utan dessa torde lämpligen böra meddelas av Kungl. Maj:t i administrativ ordning. En förutsättning härför är, att stadgandena i 17 § lagfartsförordningen rörande lagfartsförtecknings översändande till häradsskrivare eller motsvarande tjänsteman i stad upphävas.

Såsom förut nämnts skall enligt detta lagrum förteckning även tillställas landsfiskalen eller stadsfiskalen. Syftet härmed är att möjliggöra för åklagaren att kontrollera att lagfart sökes inom föreskriven tid samt att, om så befinnes ej vara fallet, göra framställning om föreläggande för den försumlige att vid vite fullgöra sitt åliggande. Jämväl den nu berörda underrättelseskyldigheten torde lämpligen — i den mån den överhuvud finnes böra bibehållas — kunna regleras i administrativ ordning.

På grund av det anförda vill jag föreslå, att 17 § lagfartsförordningen i dess helhet upphävas.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 23, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 februari 1948.

På första lagutskottets vägnar:

AXEL LINDQVIST.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit
 från första kammaren: herrar Branting, Ahlkvist, Lodenius, Lindblom, Ekströmer, fru Lindström, herrar Löthner och John Wiktor Jonsson;
 från andra kammaren: herrar Lindqvist, Rylander, Gezelius, Hedlund i Östersund, Werner, Olsson i Mellerud, fru Gustafson och herr Lundgren.